

ૐ શ્રી મહાવીરાય નમઃ ।

ત્રીમાસીક ત્રીજી સભા તથા વારષિક સભાનો અહેવાલ.

શાલ ૧૯૭૯ ના ભાદરવા શુદ્ધ ૧૫ તા. ૨૪-૯-૨૩ ને દીને
શા. મધુ ભાણીજીના પ્રમુખપણા નીચે વાર્ષિક જનરલ સભા મળી
હતી તેમા પચાસેક ગૃહસ્થો હાજર હતા.

શા. ભદ્રાબાઈ રાયચંદ તરફથી શા. મધુ ભાણીજીને પ્રમુખ
તરીકે નીમવાની દરખાસ્ત સુધી હતી તેને શા. રામચંદ બીખાજીએ
ટેકો આપ્યો હતો.

શા. મનલાલ દુલભજીએ સ્થાનીક કાર્યવાહક કમીટી તરફથી
ત્રેષાર કરેલો ઉત્તરતાના આર્થિક બેખ વાચી સમજાવ્યો હતો.

શા. મનલાલ દુલભજી તરફથી મંડળનો આ સાલનો અહે-
વાલ તથા હીસાબ રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

શા. નાથુભાઈ ગોવીંદજી તરફથી ચુટણી નવા વરસની કરવા
આટે દરખાસ્ત સુધી હતી તેને શા. રાયચંદ બીખાજીએ ટેકો આપી
પોતાનો અભીપ્રાય આપ્યો હતો તે સભાએ મંજુર રાખ્યો હતો.

શા. રતનચંદ રામચંદ દરખાસ્ત સુધી હતી કે બહાર ગામના
મેમ્બરો ચુટવા જોઈએ તે ઉપરથી મંડળે ઠરાવ કર્યો હતો કે અત્રે
જોકે બારમાસીક જનરલ સભા ભરવી. બીજી સભા બહારગામ
પ્રશ્નગોપાત અને તો બે ત્રણ સભા ભરવી.

શા. ભદ્રાબાઈ રામચંદ તરફથી દરખાસ્ત સુધી કે મંડળનું
લવાજમ ધટાડવું તે ઉપર વોટ લેતા વધુ મતે શા. ૩) ત્રણ રાખવા
ઠરાવ કર્યો તેને શા. મનલાલ દુલભજીએ સુધારો સુધ્યો હતો
કે જો સુદલ રકમથી ખરચાય તો આવતે સાલ ફરફાર કરવો. તે
સુધારો કરવાનુમતે પસાર થયો હતો.

પ્રમુખ શા. મધુ ભાણીજી સહી દા. પોતે

ઉત્પત્તિના માર્ગે—

મહાન ઉપદેશકો કહેતા આવ્યા છે કે,—

જનની જણ્ય તો ભક્ત જણ્ય, કા દાતા કાં શર,

નહિ તો રહેજે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ નર.

આ ઇશ્વરી આદેશ રૂપ ઉપદેશ સંક્ષિપ્ત રૂપમાં હોવા છતાં કેટલો રહસ્ય પૂર્ણ છે ! ભક્તિ, દાતાપણ્ય અને વીરતા એમાંનું પ્રત્યેક ગુણનું સ્વરૂપ જોતા તેના પેટમાં અનેક સદ્ગુણોનો સમાવેશ થયતો જણાશે આ દિવ્ય અંતર સપત્તિઓજ બાહ્યસ્થૂલ સપત્તિઓની અપેક્ષાએ અધિક આનંદપ્રદ, કલ્યાણપ્રદ, અને અનેક જન્મો ગુપ્તી મનુષ્યો સાથે રહેનારી અને સત્ય શ્રેષ્ઠ ઉત્પત્તિએ સ્વરૂપવાતી છે ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચારેની પ્રાપ્તિનો આધાર આ અંતર સપત્તિઓ ઉપર રહેલો છે, ફક્ત ઓળો માટેજ નહિ, પણ પુરુષ વર્ગને સપૂર્ણ લાગુ પડતો ઉપલો ઉપદેશ જણાતા કે અજાણના જે દેશમાં, પ્રજામાં કે યાત્રિમાં જેટલો સમય અને જેટલા પ્રયાણમાં પ્રસરેલો છે, તેટલો સમય અને તેટલા પ્રયાણમાં તે ઉચ્ચ દસા લોભવની રહી છે, જ્યારે તેના પાલન વિનાની પ્રજાઓ નિસ્તેજ નિર્ભાલ્ય અને અનેક રીતે હિનતામાં રહીને પ્રથમનું પ્રાપ્ત સત્ત્વ ગુમાવી બેઠાં છે. આપણી યાત્રિમાં પણ આ અંતર સપત્તિના અભાવેજ જેમ નાચી જમીનમાં જળ પ્રવેશ કરે તેમ અનેકવિધ દુર્દશાનો પ્રવેશ જોવામાં આવે છે.

આ ખીલવણી થવામાં ઉપયોગના અન્ય અનેક સાધનો નીકળી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮-૨૨' વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ તિહાસિડ ધીજી રાલા નંબર
૫૫૫૬ રાલાનો રહેવાળ
વિષય ૧૧૭૩૫૨૬૯ ૨૨૧ ૬૧ જાત ૮૨૨

આવવા સુધ્ધ છે પરંતુ જગરે પોનેજ એ સદ્ગુણોના આદર્શકે
હોમ અન્યને ઉપદેશ વડે તથા કાર્ય વડે તે તનુ દોરનાર મનિ-
અધુઆ તે તનુ નીકળી પડે તોજ સુખ મે, નહિ તો ધણુજ
કુર્નમ છે, પોને કુન્નુણી અને કુલ્યાતી હોમ મી જન કુન્નુણીથી હર
રહેવા ઉપદેશ કરે તો તે ખીજન ઉતર કેવને અન પ્રભાવ પાડી શકે?
અર્થાત તેનો પ્રભાવ ૫૬ કિમિત પણ પડગ મમર થી

ચે તાથી ઉતરતા મનુષ્યોતુ કિન ક તામા પોતનુ, પેન તી
મતિનુ અને પોતાના દેશકુ વનક રિક અને અપારિમક કિન
રહેલુ છે એ કિન કામ ઉપર ઉપરના નટમી દેખાવો કયો કરી,
અદર ખાનથી લોભ અને સ્વાર્થ પગન જમા કરવાના થનાર
નથા પગતુ પ્રતેક વ્યક્તિ પ્રત્યે કુલે ક માન અને સાદાં કારણ
કરીને તા, મન, અને ધનની આહુતી માનસેતાના મદા યત્તમા
હર્ષમેર. અર્પવાથીજ થઇ શકશે આગે કિનદેશ આપણી મનિના
કહેવાતા નેતાઓ પાસે જઇ કરીશુ તો તેઓ સ્વયેજ જવામ
આપશે કે “ અરે આ તો હમારા નાશનોજ કિસા કહ્યો, નગનો
નાસ અને ઉધારની ઉલવિ હમારે નાની જોડી, જાની સુધી આપણી
મતિમા આની અમનના જોવામા આવે છે, ત્થા સુધી હુ ખાત્રીથી
કહુ છુ કે આપણી મતિની ઉલતિનો સારો પણ વિચાર રાખવો
તે નિરર્થક છે.

હાખલા તરીકે એક ખીજને વાનુ તે મહા રૂપે તો નાશજ
જણાશે પણ તે નાશનુ મૂળ છે? અનમત નથીજ પણ તે જોવા
અનેક ખીજને ઉત્પન્ન કરનાર વસ્તુ છે, તેજ ખીજના ભોગથી

ખીજી એવાં અનેક ખીજોળી ઉત્પત્તિ થશે અને તેના નાશને બદલે અભિવૃદ્ધિજ થશે. તેવીજ રીતે એક મનુષ્યના ભોગથી ખીજી હજારો મનુષ્યોના ભોગથી ખીજી હજારો મનુષ્યોના કદવાણુ અર્થે તે કાર્ય કરી શકશે આ સાધારણ દાખલો સમગ્રમ તેવો નથી, સમગ્રમ તેમ હોય તો મારી માં જાતિ બધુઓને એટલીજ અવચ-ર્ચના છે કે જવા દો હવે તે નહીં અગ્નિતા (દ્રેશ, કપટ, ઇર્ષા, વિ ક્રૂઓ) અને થવા દો એ તમારા તન મન, અને ધનને દીન સેવા રૂપી યજ્ઞની આકૃતિ (ભવભાવ) ખીલવા દો તમારામા રહેલાં અમાપ સામર્થ્ય જુઓ કે પરીણામ શુ આવે છે ?

દુર્નિયામાની દરેક ઉન્નત યાતિએ આ સત્ય પથનુજ અવલ-બન કર્યું છે એવુ દરેક મહત્ કાર્ય આ મહા નિયમના અરેખસા પાલનનાજ દ્વારા રૂપેજ પ્રગટીલુ છે હે સર્વવ્યાપક પરમાત્મન ! આ સત્ય સમજણ અને તેમ થી ઉદભવતાં મહત્ પરિણામોની કદપના માત્ર મોહવશ યાતિ બધુઓમા ઉપજવા.

આપણી નાની સરખી યાતિમા જરા દષ્ટિ ફેકીશુ તો તેમા ધણી જોળ અને વાડા મહત્ત્વ પડશે તે બધા કુસુપ અને અભીમાનાદિ કુર્મુણોને તિલાંજલી આપી બધુઓ પરત્વે બધુલાવજ રાખવો ઉચિત છે. આતુ અવલગન થશે ત્યારેજ આપણી દૈનિતિ જેવા બબ-જાણી થકશુ.

કોઈ કહેશે કે આ રહ્યુણો મેળવવા ધણી કઠણ છે, પણ તેમ ક્યારણુ તે આપણી બલ છે ગમે તેની અવરથામાં આશુણો ખીલવી શકાય તેમ છે માત્ર માણસમા રહેતા બાને લીધેજ અસારને સારરૂપ અગ્નિને યાનરૂપ અને અસુખને સુખરૂપ માની લેવાય છે.

આ અતર સંપત્તિઓ અથવા સાદો અને સરળ ભાષામાં કહીએ
તો આ ગુણો યાત્રિમાં ફેલાવવા માટે કયે માર્ગે વિચરવું જોઈએ.

પ્રથમ તો તેમ કરવા ઇચ્છનાર પોતાનામાં જ તે સંપત્તિ
ખીલવવી જોઈએ, પણ પોતાનામાં આ ગુણો ખીલવવા માટે પ્રથમ
પગથીયામાં ચાળામાંનું શિક્ષણ મળ્યાપ વરફવું યા આસાસનું વાતદ
વરણ, સમાજો અને સમેલનોની જરૂર છે. આ વિષયો ઉપર લખના
બેસીએ તો તેને માટે ધણાં પાના બરી શકાય માટે થેગ ચાતુકુળ
સમયે તે વિષય જુદા ચર્ચાના ઇરાદાથી તેમને આની સાથે બેગવી
આ લેખ લખાવવા માગતો નથી. હું કે. અટલજી કહેવાનું કે પોતાના
માં આ અતર સંપત્તિઓ ખીલવી તે વડે સુશોભિત થયે સ્વચ્છવ-
નનો નિષ્કામ પશું પરિણામો વ્યય કરવો જોઈએ.

જેમ એક બીજનો નાશ થવાથી અન્ય અનેક બીજો ઉત્પન્ન
થાય છે, તેમ સ્વચ્છવન રૂપી બીજનું લોક સેવારૂપ રસળ બુદ્ધિમાં
વાવેલરૂંકીને તે જીવનના તત્ત્વન અને ધનરૂપી આક્રમ રૂપરૂપો એ
જુદામાં જ વિનાશ થવા દેખે તે વડે એવા બીજ અપખ્ય જીવનો
ખનાવવાની કુદરતને તક આપવી જોઈએ આ પ્રમાણે જે અગચ્છીન
બીજો ઉત્પન્ન થશે અર્થાત્ બાહ્યોશ યુવાનો પ્રગટ થશે તે આખા
સમાજને સુધારવા શક્તિમાન થશે.

એકાદ જણ બીજારો શુ કરા શકે તે ઉપલી કહીગતથી સમજ
શકાય તેમ છે ત્રિચારો કાઢ છેજ નહીં જો મમજે તો શરીર
રૂપી અમુલ્ય વસ્તુ અને મનરૂપી ચિંતામણી દરેકને પ્રાપ્તજ છે વહી
મહાનથી મહાન ધનરૂપ પરમાત્મા સત્તા પણ પોતાના અતર સામ-
ર્થ સહીત દરેકના અતરમાં આત્મા સ્વરૂપે રિગમમાનજ છે તેથી

મહત્તાની ખખર નથી અને પેતા ॥ ક્ષુદ્ર અહત્વં રૂપત્વરૂપ પડદાઓને
અસેદી દીધા નથી તથા તે પરમાત્મ દેવને પ્રકાશ પોતાના હૃદય પર
પડવા દીધો નથી ત્યાં સુધી તે ત્રિવિધારાપણુ રહી શકે તેમ છે

ઈતિહાસમાં જ્યાં ધ્યાનની દૃષ્ટિથી જોશો તો ધણાધણ મહાન
પુરુષોએ કેવા દૃષ્ટિ સુયોગોમાર્થજ આગળ વધી અસામાન્ય યોગ્યતા
અને મહત્તા મેળવી છે તે બહુમત્ત આવશે આ બધું માત્ર પુરુષાર્થ
વડેજ મેળવી શકાય તે ઉપર્યા મનુષ્ય શી વસ્તુ છે, તે સહજ-
માજ સમજાશે

ગાંધી મહાત્મા હદ માં રહેલ આડા પડદા જેના કે નિર્વાહમાં
સાદાકર્મો અભાવ, સુઅહવૃત્તિનો અધિકતા મધ્યામાધન મધ્યશક્તિ
કાર્યવારુત્તનો અભાવ, અને જ્ઞાતિમાના જુદા જુદા મનુષ્યોની
ખરેખરા રિવાજ અને આગશમ્યતાઓ સમજવાની અશક્તિ કે બેધ
રવા બંગેરેને દૂર કરી આ લેખમાં આગળથી મતાવેલ અતરે સપત્તિ
કેળવી મત્ય પથના મુચક દષ્ટ પડે તેજ આ દિગ્ત સેવકનો યાચના
છે અને ત્યારેજ આ સેવક પોતાને આ શ્રમની કાષ્ટ સાર્થકતા કષ્ટ
છે તેમ સમજશે, નહિ તો બેસ આગળ બાગવત જોવું તો ખરજ

શ્રીઓનું ખરું બહુતર અને જ્ઞાતિ સુધારણા.

એક જણે કહ્યું છે કે આપણે આજકાલ એટલી દોડમ દોડ કરીએ છીએ કે આપણે જ્ઞાતિથી મળ કરવાનો વખત બચાવી શકતા નથી આજની પ્રવૃત્તિઓ તો વિજળીના વેગથી ચાલે છે તેથી આપણે સહેજ નેમ જઈએ કે આપણે શુ શુ વિસારી ગયાં 'જ્ઞાતિ સુધારણા'માં કાંઈ એવો ખ્યાલ આવી જાય છે કે કાંઈક 'પરોપદેશે પાંદિત્ય' આપણે કરવા બેઠા છીએ. આમાંનું કાંઈ નથી. આપણા આચાર વિચાર કેમ સારા થાય, આપણે સાંકુ અને પવિત્ર જીવન કેમ ગાળીએ એવાએવા વિચારોજ કરવા આપણે બેઠા છીએ. દરેક માણસ પોતાનોજ વિચાર કરે અને ખીજની જુઓ સોધવામાં વખત ન ગુમાવે તોજ આપણી જ્ઞાતિને સુધારી શકીશું. અરે, જ્ઞાતિના સહ આરોગ્યપ દૂર થશે

હવે એક ખીજ વાતનો વિચાર કરીશું. "શ્રીની ઉત્પત્તિ એટલે શુ ? અવનતિ થઇ હોય તોજ ઉત્પત્તિનો પ્રશ્ન ઉઠે હિંદુસ્તાનમાં ચોતરફ ફરતા મેં જોયું છે કે જે ખળભળાટ ચાલી હો છે તે ખળભળાટ આકાશ માહેના નાના વાદળ જેવડો છે. ઢગડો શ્રીપુર-પોતે એ ખળભળાટનું ભાન નથી. ૮૫ ટકા શ્રીપુરપો પોતાનું નિર્દોષ જીવન આપણી હિલચાલોથી અલિપ્ત રહી ગાળ્યા કરે છે. હું માનું છું કે જે ભગિની સમાજની બેનો આ ૮૫ ટકા જીવનને સારો અભ્યાસ કરે તો આ સમાજની કાર્ય રેખા બહુ સુદર રીતે ધડી શકે. ખરેજ આપણા સુધારકો ભણેલાજ વર્ગની નજરથી બહુ કામ કરે છે. ભાગ્યેજ તેમને વિચાર આ ૮૫ ટકાના જીવનનો આવે

છે. અને તેથીજ ધણે ભાગે તેઓ નાશીપાસ થાય છે. આપણે સ્ત્રીઓનો વિચાર કરવા બેઠા એટલે ધણેભાગે તેઓને આમ બચાવો, આમ કરો, તેમ કરો, એવી વાત કરવા મઠી પડીશો છોજો. બચાવો એ વાત ખરી પણ શું બચાવવું ? ‘બણે અને ગણે નહી’ એવું બચુતર આપવું ? કેવી નિશ્ચયોમાં બચાવવું ? આવી બાબતનો વિચાર આપણે કર્યોજ નહીં આ તો નિશ્ચયના બચુતરની વાત. પણ બીજી કોઈ રીતે આપણે આપણા ગૃહસસાગ સુધારી શકીએ કે ? આપણા ધરતું વાતાવરણ સ્વચ્છ અને પવિત્ર કરી દેઈએ એ ખરી કેળવણી નહીં ? એ વાત આપણી ધ્યાન બહાર ગઇ એટલે આત્મા ઉપલ્લ કીયા વિચારો. હેલ વહેલા ખખેરી નાખવા બેઠાએ ? પછીથી આપણે વિચાર કરવા એસીએ કે આપણે આપણી સ્ત્રીઓને સારી ગૃહણીઓ કેવી રીતે બનાવી શકીએ ?

એક દિવસ મેં એક બેનનો લેખ વાંચ્યો. તેમાં તેણે એક સ્વપ્નનો ચિતાર આપ્યો હતો ‘સ્ત્રીઓ પુરુષતું રમકડું’ અથવા છોકરી ઉત્પન્ન કરવાનું સાધન’ આવું કાંઈક વાચતા વાચતા આંખ મંચાઈ. સ્વપ્ન સર થયું કુસુમપુર અને કનકપુર નામનાં બે ‘શહેર’ તેણે બોલાં. કુસુમપુરમાં સમલે પુલકુલ, વ્યવસ્થા, સ્વચ્છતા, કનકપુરમાં પૈસાના ઢગલા, બધે અવ્યવસ્થા, ગંદકી એ તો હીક પણ આ બધી વાતો તેણે પુરુષ અને સ્ત્રીઓના હક્કો સરખા છે, એ બતાવવા લખેલી આ બેનને તે વખતે એવું નહીં જણાયું હોય કે આ કુસુમપુરની મૃદુતા, સૌદર્ય, વ્યવસ્થા, સ્વચ્છતા કનકપુરમાં ખરી દૃષ્ટિએ તો, શી ખુબી આવે એટલે જ્યારે આપણે સ્ત્રીઓની વાતો કરીએ છીએ ત્યારે આપણે તેમના સરખા હક્કોની વાત નથી

કરતા. પણ તેઓ પુરુષના દરજ્જાના હોય દયતિની અપૂર્વ જોડીની વાત કરીએ છીએ. સ્ત્રીઓ ચોપડા ફાડે તેના કરતાં તેમને હમેશાંની રહેણી કરણી સ્ત્રીખવવાની જરૂર છે આમાજ આપણી શોભા છે. ધણીએ પુરૂષો એવા છે કે જોઓ બહાર મહા ડોળધી ફરે છે પણ તેમનું ધર જુઓ તો અવ્યવસ્થાથી ભરેલું હોય ધરમા ચીજો જમ તેમ પડેથી હોય કેાઇ કહેશે ' આમા તે શુ કહ્યું ? આ ચોકખાઇની વાત તો આધનાનેય સુંઝે એવી વાત કહી ' હા, પણ આમાજ આપણે છુલ ખાઇએ છીએ, આની નાની બાબતો ઉપર લક્ષ આપવામાજ ખરૂં ભણુનર છે એકવાર એક મહાન ક્રેચ તત્વજ્ઞાનીએ એક જણને કહેલું ' તમારી આજીવનજીવની વસ્તુઓ સ્વચ્છ રાખતા પહેલું શીખો પાછી ખીજો પાઠ ' આ ટુક શીખામણુમા આ સુદાની વાત આની જાય છે અહીં એક દલીલ, એવી થાય છે કે ધણુ દામ હોવાને લીધે સ્ત્રીઓ આવી બામત ઉપર લક્ષ આપવાને નવરી નથી હોતી આ બનણા છે અને લાગે છે કે, આપણે લેકાએ કનાવવાને બોલે સ્ત્રીઓ ઉપર નાખ્યો છે, તેથી આપણે દ્રોહીજન્યા છીએ જમે તેમ કરી આપણે હાથ પગ સાચુત રાખી વધારે કામ કરવું જોઇએ અને સ્ત્રીઓને બોલે આપણે ઓઢા કરવે જોઇએ અમ કરીશું તો આપણુ મૃદુ જીવન વધારે સુખો ધરો પણ આ દલીલ નકામી છે સ્વચ્છતા રાખવા માટે કાલજીનો જરૂર હોય છે, નહીં કે વખતની

આ સ્વચ્છતાની બામત વિચારો તેમાં સ્વચ્છ હવા, સ્વચ્છ પાણી, સાદો ખોરાક એવી બામતો આવો જાય છે. સ્વચ્છ હવાની

વાત કરતી પડે છે કારણ આપણુ અમ્ય જીવન ક્ષિત્ત મિનિત થઇ ગયું છે પરંતુ આ જીવનનું સૈદ્ધર્થ હજીએ ટકી રહેલું છે આપણી ફરજ આમા નવો પ્રાણ મુકવાની છે ખોરાકની વાત કરતા રોધવાના કામ વિષે વાત કરતી જોઇએ આ કામ જોઇલું સહેલું તેટલુંજ અધર છે આમાજ સ્ત્રીની ચતુરાઇ જણાઇ જાય છે યુરોપના શોકોએ બધુંજ યત્રિક બનાવી દીધું તેની સાથે ખાવાનું પણ હોટક્ષમા પતાવી દીધું આના છાટાં આપણને સહેલાઈથી ઉડે એમ નથી કારણકે આપણી સંસ્કૃતિ એટલી બધી ડહાબુ ગયેલી છે પણ આપણે આ કામને રહેજ નીચું માનવા માંડ્યું છે જાણવાની જરૂર છે કે આમાં કળા છે સ્ત્રીની ખરી કેળવણી છે

ખીજ કેટલીક સુદર વસ્તુઓ પણ આપણે જીવનના લાગ્યા છીએ તેનો વિચાર કરીએ પ્રાતઃનાથે માથે તામાના ખેડા મુકી પાણી ભરવા જતી પનિહારીઓના જીવનમા કેટલું કાવ્ય છે ? અન્ન-પૈત્રે તેમને સન્ન દવા અમ કપરત કરી મળે છે આખા ગામની સ્ત્રીઓનો મેળો કુલે ભરાયતી એક ખીજના અરરપત્ત સમઘને લીધે, મીઠીમીઠી નાનાને લીધે તેમની મુઠ્ઠી કેટલી તિક્ષણ થાય છે સનારનાં પહેરમા ધેન્ધેન કુત્રનાના સાર્થકા પાડવાના રિવાજમા કેટલી સ્વચ્છતા-કેટલા ખુશી છે સૌદર્થ આજની કેળવણીયા થતા ખોટા ખમાલોથી આપણે બગાડી દઇએ તો મૂર્ખામા બપીશુ. દળવાનું, ખાડવાનું, ખાડા ધોવાનું-મા કામો આ સુધરેલા જમાનામાં નોકરોનાં ગણાવા લાગ્યા છે અરે તેથી કેટલું તુકસાન થયું છે ? આપણી સ્ત્રીઓની સારિરીક શક્તિ કેટલી ક્ષીણ થઇ ગઇ

દે. આ ખંધી છેક સાંધારણ વાનો આજે આપણે સ મળવી પડે છે
કરણકે આપણે આપણી જાતને જીવતા ચાલ્યા છીએ અને આપણા
મગજમાં સુધારાના વિચાર પ્રવાહો ભરાઈ બેઠેલા તે હજી ગયા નથી

ભગિની નિવેદિતા એક જગ્યાએ લખે છે 'આજે ડેટુમિયક
જીવનની પદ્ધતિમાં કેટલાક સુધારા કરવાની જરૂર છે, આપણા જીવન
વિચારોમાં નવું જીવન મૂકવાની જરૂર છે આજે હિંદી સ્ત્રીઓ
રાધી શકે છે, પપ્પ સીનવાનું ભૂલી ગઈ છે, કુટુંબીમાં વખત ગુમાવે
છે વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ પહેલા કાન્ટી ઓ આ સુતર વચ્ચે પાસે લઈ
જવામાં આવેલ ગણતરી આજે મિયાન વજરને આવું સુતર મળતું
નથી અને સ્ત્રીઓ મેન્યુસ્ક્રિપ્ટના યંત્રોથી બનેલી સાડીઓ પહેરે છે
આજે જ્યાં જીવો ત્યાં સાપ્તિક, ગાસકેટ અને કાચે ઘર બાંધ્યું છે
દીવેલ અને માટી પિંચારે પડે દિંદી સ્ત્રીઓનું દૈનિક વેશ્યા
કરવાનાં આજે જરૂર છે' આ એક બેનના શબ્દો સંભળી આપણી
સ્ત્રીઓ જાગશે ? પુરુષોની ક્ષત્ર નથી કે આ વાત તેમની ઘડોળે,
માતાઓને પત્નીઓને પહોંચાડે ? ખરી કેળવણી તો અવી વાનો
સ્ત્રીઓને જાહેર કરવામાં જ છે

હવે એક સુદની વાત કહેવાની રહી જાય છે તે આપણા
ગૃહસ્થ જીવનમાં સયમની, ક્ષત્રયર્થ પાલનનો ખરી કૌમલ આપણે
આ જીવનમાં આંકી શકીશું માણસની કસોટી આવ્યા છે આ
ખાખત પુરુષો જેટલી ધ્યાનમાં રાખવાની છે, તેટલી જ તેની પત્નીને
સમજાવવાની છે. આપણું જીવન સયમી થઈ જાય તેમાં જ ખરું બચુ-

તર જાણી જાય છે. ખાળ ઉછેરવા, જોડાડો વિગેરેનું જ્ઞાન નિજાનો આરક્ષે નહીં પરંતુ અનુભવની શાળામાં જ શીખાય.

પુનરુદ્ધિના દોષે પણ એક વાત આપણા લોકે સમજવાની જરૂર છે તે હી હવે આપણા લોકોને ધણે વર્ણવેલો હોય કે એવો ગમે ત ઉત્તમ છે હાથ પગ સાચું રાખવાથી આપણે સ્વતંત્ર રીતે અને સચ્ચાઈથી રોટસો મેળવી શકીશું આ જમાનો એવો આવ્યો છે કે જ્યારે આપણું શરીર ક્ષમાય, એ કામ કરતા

ખાળસ કરીએ છીએ, અને ખીજે વડખાં મારીએ છીએ પણ આમ કરવાથી ખાત્રી રાખીએ કે તમારી સ્વતંત્રતા તમે ગુમાવી બેસશો. હાથ પગ કસનાં જીઓતું કામ ધટાડી વધારે મજુરી કરવી એ વાત જાણી લેવાથી જ આપણે યુદ્ધજીવન સુધર ખતાડી શકીશું હવે રહ્યો અક્ષર જ્ઞાનનો સવાલ એક વખત એવો પણ હતો કે જ્યારે પોતાની જીને કુસુ સુ-રી માફક કાગળ લખતા નહીં આવડે તેથી આપણા જીવાનો પોતાનું નશીમ કુગી ગયું અથવા 'આ યૌરી તો સાવ નકામી છે ' એવું માનતા આ વખત વીતી ગયો. 'એ એક વખત જી કેળવણીનો વ્યવહારિક અભ્યાસ ક્રમ સોધવા હું મથેલો આ અભ્યાસક્રમ જોવો તે જોઈએ ત્રી કવેના વિદ્યા-પીઠનો જોયો. અને કંઈ સમજ ન પડી તે વખતે મને ખ્યાલ નહોતો કે અભ્યાસ ક્રમ સોધવો તે તો જા અમુલ્ય વસ્તુનું શરીર જોવા સમાન છે. તેનો પ્રાણ તો જ જગ્યાએ જીને કેળવણી મળે તેના વાતાવરણમાં છે વધી જીઓનો શિક્ષક તેનો બાપ કે પતિ હોય તે સ્વાભાવિક છે. આ બાપ કે પતિ પુસ્તકો આરક્ષે ન શીખવે

પણ પોતાના વર્તનથી, પોતાના અનુભવથી વાતચીતો ઉપરથી, આવી આવી રીતે શીખવે, એજ ખરૂં વિદ્યામંદિર નથી ?

“ અક્ષ-ગ્ધાન વિના ન ચાલી શકે એ મારી દ્રઢ માન્યતા છે અગ્ધાનની કીમત મેં કોઈ દહાડો ઉઘી આકેશીજ નથી મેં તો માત્ર તેને યોગ્ય સ્થાન આપવા પ્રયત્ન કર્યો છે એટલે જેમ પુર પને તેમજ સ્ત્રીને કેળવણી આપવી જોઈએ એમ હું નથી માનતો પ્રથમ તો સરકારી કેળવણી હાનિકારક મણાયેલી છે એ મને વર્નને ત્યાજ્ય છે. તેની ખામીઓ દુર થાય તોપણ સ્ત્રીઓને સારૂ સ્વર્ણા તે યોગ્યજ છે એમ હું ન કલ્પુન કરૂં ..આતર પ્રવૃત્તિના સ્ત્રીનું પ્રાધાન્ય છે તેને ગૃહ વ્યવસ્થા, બાળકોની માવજત, તેઓની કેળવણી વગેરે વિષયોમા સ્ત્રીને સારૂ વિશેષ ગ્ધાન જોઈએ, મને તે બાગ્ય છે કે આપણા સાધારણ કામમાં સ્ત્રી અથવા પુરૂષ મેગાંથી એકને સારૂ અગ્રેજી આવસ્યક નથી ”

આપણે જ્યારે સ્ત્રીઓના બહુતરની, અક્ષરગ્ધાનની વાતો કરીએ ત્યારે આ વિચારો હમેશાં રાખીએ, અને આપણે આપણી સ્ત્રીઓને જોઈએ તેટલું અક્ષરગ્ધાન તો જરૂર આપીયે, તેમાં યુક્ટીએ નહીં તો આપણને ધણો હાન થશે, એ નિઃશ્ચય છે. લખતુ, વાચતુ અને ગણતુ એટલું તો જરૂર આપણી કન્યાઓને શીખવતુ એવેર આગ્રહ રાખવોજ. આજ રસ્તો આપણું ગૃહજીવન સુદર અને સુખી કરવાનો છે ગૃહ જીવન એ ગાંધિ સુધારણાનો પાયો છે આ પાયો કાચો હશે તો ગાંધિ સુધારણાની વાતો ફાફા છે. ઉપર જરૂરવેલી આવતો જેટલી સાધારણ, આધળાને સુઝે એવી છે તેટલીજ

આવરયક, હ મેશ ધાનમાં રાખવા જેવી છે આપણે હ મેશની રહેણી કરણીના આવા સાદા નિયમો પાળીશું તોજ આપણા જીવન સારા અને સુખી થશે, મોટીમોટી વાતો કરવાથી નહીં વાચના, ઉપર આ સાદા નિયમો આપણે સંભળી ગયા હોય તે સાદા છે તેથીજ સુખકર છે, વ્યવહારિક છે એટલે આ નિયમો પ્રમાણે આપણે વર્તીશું તો જ્ઞાત સુધારણાના પત્રા અપોઆપ ઉકેલાઈ જશે અને શ્રી જૈન મિત્ર મહાનુ કામ સર્ગા થઈ જશે નહિ તો વર્મણ્યેવાધિકારસ્તે માં પળેજી કદાચન । જે ઉક્તિ સંભળી અત્યંત મન મેળવીશું.

વારસીક અહેવાલ.

* । નાળને આજે ત્રણ વસ પૂર થાય છે, તો આપણે આ ન સમા શું કામ થયું, તેની તપાસ કરવી જોઈએ વરસ દીવસની આખર સુધામાં શું કામો થયા અને હવે એથા વરસની શરૂઆત કેવી રીતે કરવા જોઈએ ત્રીણ વરસ આ મહાનુ સારી રીતે પ્રસાર થયું તે માટે આપણે એને મુજારકમાંથી આપવી જોઈએ એવીજ રીતે એથુ વરસ પણ શાંતીથી પ્રસાર થાય

ત્રીગણીક ત્રણ સભા અને આની માથે ચાં સભા મળી હતી.

પહેલો સભા આ નયુમાઈ મનજી ખીલીમોરાવાલાના પ્રમુખ પક્ષા નીચે મંલી હતી તેમાં આવેલા લેખોની વીચત—

સારી મેવા, અસ્થિરમનોહરી, ઉચે કેમ જરાય, કેળવણી અને નીતીશિક્ષણ, અરે જીવન, દીન્ય ઉપદેશ—

ત્રીજી સભા શા. દુલ્લભ દેરાજના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી તેમા આરેલા લેખોની વીગત—એ અકલ્પ્યા બહી ભેમ, આનંદમય જીવન, હમા રહો, રદનાણાએ” કેવુ વરતન જાંઘએ

ત્રીજી સભા શા કરતુરચદ ધનાજના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી લેખોની વીગત—નીજાતમદર્શન, હાદવ અને યુદ્ધીનુ યુદ્ધ, જેન યુવાનો પ્રત્યે કષ્ટક, યુવક બહુઓ તમે દેવનો દ્વાર ચાંદો છો ? આસન સેવા દરતા બાહ બહો પ્રત્યે ચિંતી, આપણી ખુશી અદનો સુધારી લેવાની જરૂ

ચેત્રી અને જનરલ મના મારે પાડ ના મળી હતો એક-
દરે ૨૩ મેમ્બર થયા હતા આપણા કેટલા
જુ થયુ અને જુ કર્તુ એક બહુઓ ત કશો પુછાયા અને છે
કે હમોઅ નયુ રમના રોમ્બરના લગા-
જમના રૂપીઆ આપના પશુ તેમા જુ થયુ અને જુ હતું ? તે
બહુઓ જાણતા હોવાજ જેણે એ કે આ મહા કાળના ઉપર મત્તા
ચલાવવાને ક માન મેળવવાને યા તો ન્યાત જાતમા વિરોધ કે ટટા
ફીસાદ ઉમા કરવાને થયેલુ નથી પશુ નાચે મલી એક જાળના
વિચારોની અ પ બે કરવા અને ચેગર જણાય તેવા વિચારો વચન રૂપે
યા વાગેચીનોડા બહાર પડતા અને એ રીતે જીનના નવા ચીયારો-
માથી જે સાર લાગે યા તો આપણી ઉનતી કેમ થાય તે માટે
ફક્ત વિચારો જણાવવા અને તે વાચનરૂપે બહાર મુકવાનોજ આ
મહાન હેતુ છે અને હતો

કેળવણી દૂડો તથા નિરાશીત દૂડો છે તેમાંથી દૂડના પ્રમાણમા માગણી હોય તેમને યોગ્ય રકમ અપાય છે. હવે મહાની ત્રણ મીટીંગો આ વરસમા થઈ ગઈ હતા કોઈ પણ બાંધખોળ તરફથી કોઈ સુચના કરી દેખાડવામા આવી નથી કે મહાને આ રીતે નહીં તો અમુક રીતે કામ કરવું જોઈએ છતાં હવે પછી પણ જે સુચના કરવામા આવશે તો તે બેહાર મુકવામા આવશે ખાલી ખાલી બોલવાનું કરવું કે કોઈ થયું નથી અમર કાંઈ કર્યું નથી એનો અર્થ તો એજ પરમાર્થના બહાના ન એ સ્વાર્થ. કોઈ બેક માણસ પ્રથમ એક ધધો હાથ બેશે તે પોતે તેમા સારી રીતે પેદા કરે છતાં લોકોમા તેની વાહવાઈ અને કીર્તી ધણીજ જોઈતી ગાજી ઉઠે નહીં એટલા માટે તે કીર્તી મળવવા જે ધધાઈ કીર્તી ગાજી ઉઠતી હોય તે ધધો હાથ બેસે પછી બેશે તેમાં ગમે તેમનું થતું હોય અમર કરવું પડતું હોય માટે કોઈ પણ કામ ધરજી પાડીને કરાવવા કરતાં પોને સાફ નખજી સમજી ને ફાયદો કે નુકસાન જોઈને કરે તે માટે પ્રથમ વીચારની જરૂર હોય છે પ્રથમ માણસોના વિચાર પલટાયા સિવાય જે કદાચ આચાર પલટાય તો તે વખતે લાંબો વખત કદાચજ ટકે પણ જે પ્રથમ વીચાર ફરીને આચાર ફરે તો તેમા કશી મજાનું અસર કાયમ રહે. માટે જાગરવરતીયા કોઈ રીતમાત ફેરવવા કરતાં દ્રાવણ કે ગેરદ્રાવણ સમજીને જોઈએ ફેરવે તેજ લાંબો કાળ નબરશે. (જે જેટલું સમજી શકે અને તે મુજબ ચાલવાની જેટલી ટાકાત કેળવી શકે તેના પ્રમાણમા તે પોતાનું નીચિત કાર્ય સરમતાથી કરી શકે છે) માટે પ્રથમ વીચાર ફેરવવાની જરૂર છે તે ૫ તા તેની સાથે સાથેજ આચાર ફરી જશે. ન્યાતના જમણાથીજ કે

ઉચ્ચ વહેવારથીજ ઉન્નતિ નથી પણ વિશ્વ વેપાર કે ઉદ્યોગ ક્ષેત્રમાં આમજ વધારાથીજ ઉન્નતિ થશે. બાકી વાતોની વલગડગા વાતોજ વધારે માટે કંઈ બાબત આમજ બધું છે તેનો વીચાર કરે.

મહાન વિચારોની અસર કેવી રહે છે, તેના ખ્યાલ આમજા કામોમા તપાસવાથી મલશે. જો કે મહાન મહાન વિચારોની અસર મરણ પાછલ જમણવાર નિષેધના આનતમા બહુ લખાણોથી વીચારે બહાર પડ્યાં તેને સત્તાવીજ આમજમાં મુખ્યા અને કેટલીક સ્ત્રોતો ત્રણ ન સમા દરેક ખુલાસો કરી નાખશે. તેમા એટલું તો માનવાને ખાસ કરવું છે. કે જમણું કરવું તે ઝેરવાળી છે જોય વિચારોને લખન કરા શકતા નથી છતાં હવે સ્થેલી મુદતમાં જોતું વર્તન કેવી રીતે થાય તે જોસો એટલે વિશેષ મનને સપાદન થશે.

મા મહાન છેલ્લે રીપોર્ટ આપને મળેલી આ મહાનુ ગ્રીષ્મ વરસ સમાપ્ત થશે તે પ્રસંગે નવા વરસની રજાની વાસે આપને કાંઈક જમણું આપવી અસ્થાને નહીં મળ્યાં.

હવેથી વાર્ષિક સમા બરવાનું ઠરાવ્યું છે તેથી એવો સંજ્ઞ લેસતુ કારણ નથી કે ચાર સમા બરવાને વાર્ષિક સમા અશક્તિ છે પરંતુ ખરી જરૂરીયાને પ્રમત્રે નિયમિત સમાને લખને જોવાની શક્તિ નથી એટલે હવેથી ખરી જરૂરીયાતે આઠ દિવસ અગાઉ અથવા આપી મહે તે વખતે અને જરૂર પડે તોટલી મીટીંગ જોવારવામાં આવશે.

દરેક બહુઆંચે પોતાની ફાજ સમજી પોતાના માપ તથા સમા
 સહોદર બહુઓમા આપણા બાહ્યોને સમ-
 સમાસદો પ્રત્યે જીવી સમાસદો વધારવા તેમજ શ્રીમત અને
 ઉદાર ગ્રહરથોને પોતે પોતાની યથાશક્તિ
 મદદ કરના અગારી ખાસ વીનતી છે, જે ધ્યાનમા લાઇ સુચ
 બહુઓને જરૂર પોતપોતાની યથા શક્તી મદદ કરવા વીનતી છે જે
 ધ્યાનમા લાઇ દરેક બહુઓ જરૂર મદદ કરશે

જે ગ્રહરથોએ આ મહળમા પોતે સમાસદ થઇ તેમજ ખીજાને
 સમાસદ કરી આપીને ખીજા ફાંડા મદદ
 કરવા લેખો આપી આ મહળને જે મદદ
 કરી છે તે માટે આ મહળ અત કરણથી
 આભાર માને છે અને નવા વરસમા પોતાથી બનતી મદદ જરૂર
 આપશે એવી આશા રાખે છે.

શાલ ૧૯૭૮ના બાદરવા વદ ૧ થી સાલ ૧/૭૯ના બાદરવા
 વદ ૧ સુધીમા મદદ આપનાર ગ્રહરથોના નામો.

વાર્ષિક મેમ્બરો

લાલજી મેમ્બર જીડગી સુધીના	શા. બીખાજી વનાજી યુલુસવેલ
જોવાન ખુશાલજી આમધરા	„ કેશવલાલ ડાવાબાઇ અમલસાક
ત્રણ વરમના	„ ફરીદચંદ લાલચંદ „
શા. ગામચંદ દુલમજી કાલીયાનાડી	„ બીખાજી જેઠાજી „
વાર્ષિક મેમ્બર	„ નાયુભાઈ જોવીદજી „
શા. મનલાલ જેયદજી નવસારી	„ રતનચંદ રામચંદ „
„ નયુભાઈ મનજી ખીલીમોના	„ કુલચંદ લાલચંદ „

શા ઘેલામણ કુચચ દ પીતીમેરા શા. મણીલાલ નાનચ દ અમલસાદ
 „ સુનીલાલ મન્ડુલ મહુરા „ વખતચ દ કેસરાલ „
 „ પદમાલ નાથાલ સરમલ „ મન્ડુ ભાણાલ „
 „ ડાયાભાઇ વીત્ય દ જોના „ કલ્યાણ દુલમલ „
 „ ઉમાલ કપુરાલ કલચીવા „ મમનલાલ તલકચ દ „
 „ અમરચ દ દુલમલ „ „ મમનલાલ દુલમલ
 „ મોતીચ દ દલાલ સીમોદરાવાળા „ મમનલાલ નથુલ
 મુખ ઈ

નિરાશ્રીત ફંડમા મદદ આપનાર ગૃહસ્થોના નામ તથા આપેલી
 રકમના નામ—

૨૫-૦-૦ શા ખીમચ દ રૂપાલ પુનારાલા તરફથી હા. નાથુભાઇ જોવીદલ
 કેળવણી ફંડમા રકમ આપનાર ગૃહસ્થોના નામ તથા આપેલી
 રકમના નામ—

૨૬-૦-૦ શા ખીમચ દ રૂપાલ પુનારાલા તરફથી હા. નાથુભાઇ
 જોવીદલ

૨૭-૦-૦ „ લાલચ દ મોતીચ દ અમલસાદવાલા તરફથી હા.
 પુલચ દ લાલચ દ.

શ્રી જૈન મિત્રમંડળ—અમલસાડ.

સવત ૧૯૭૮ ના ભાદરવા વદ ૧થી સવત ૧૯૭૯ ના ભાદરવા વદ ૧ સુધીનું.

“આવડેલાવડેલું સરવૈયું.”

જ

ઉ

૧૮૪-૫-૬ મહાના વારસોઠે તથા લોકે
મેમર ફીના

૫૬૮-૫-૬ ગયા વરસના રી

૫૬૮-૫-૬ નંચેની
વીમતના

૧૦૧-૦-૦ લોકે મે
અમર ૧૫

૧૮-૦-૦ રાઅચદ
દુલ્લભ

મળીયા

વાડીવાલા

વર્ષ રના

૫-૦-૦ ચાહુ વર-

સના રાય-

ચદ દુલ્લ

ભથ

૧૧૩-૧-૦ શ્રી છપાઈ હેવાલની છુકો છપા-

અણી કમળ પોરટેખ પારસલ રટે-

સનરી વીગેરેના ખરચના

૫૦૧-૦-૦ શ્રી વખતચદ કેલરાછને ખાતે

૩૦૦-૦-૦ શ્રી મગનલાલ દુલ્લભછને ખાતે

૫-૦-૦ „ નાનચદ નેમાછ સરભોજી

૫-૦-૦ „ ગેવન રામછ હડચલોયા

૫-૦-૦ „ વીરચદ ઉમાછ „

૫-૦-૦ „ વીરચદ પરમછ આમપરા

૫-૦-૦ „ મગનલાલ હરછવન મણુદેરી

૫-૦-૦ „ મણીલાલ નાનચદ ગામ અમ-
લસાડને ખાતે ઉપાર

૫-૦-૦ „ બીખા વનાછ ગુણુકપેસરા
ખાતે ખાતે

૪

૪૫૩-૫-૬ સભાસદ
તથા સહી
૫૯ ખાતે
જો તથા
બાબ ખા.
તામાથી
અર્થેના
બા

૧૧૫-૮-૦ ચાલુ વરસના મેમર
શીના

૧૪૭-૦-૦ શ્રી કેળવણી ૪૬મા આવેલી રકમ

૮૬-૮-૦ આગલી

૫૧-૦-૦ ચાલુ વરસના આ-
વેતી તે

૯૬-૭-૦ શ્રી નીરાશ્રીત ૬૬મા આવેલી રકમ

૭૧-૨-૦ આગલી

૨૫-૦-૦ ચાલુ વરસના આ-
વેતી તે

૨૭-૦-૦ શ્રી બાબ ખાતે બા

૯૫૪-૭-૬

૭

૫-૦-૦ ,, હાથા વીરચક્ર એનાવાળાને
ખાતે ઉધાર

૦-૮-૬ રોકડી સીલક

૯૫૪-૭-૬

૭

“સેવા—ધર્મ”

(ગાઝલ)

પ્રજુને સર્વથી ખારો, સહગ સતાપ હરનારો,
અનેરી સિદ્ધિ દેનારો, અમારો ધર્મ છે સેવા
પરસ્પર સહાય થાવાના, પ્રજુતા પ્રીતીથી સ્થાપી,
હંદે સમ ભાગીથી બાપી, સુહાવીશુ સદા સેવા,
જીવનની યજ્ઞ વેદીમા, અમારી આહુતી બાપી,
ગ્રુહાભી બધ તો કાપી, કરીશુ સ્નેહથી સેવા.
ગ્રહીને હવ્ય આદર્શ, કસોટી વીવ રહેનારા,
અચળ ઉત્સાહ ધરનારા, સમરીશુ ચિત્તમાં સેવા.
ગહન છે માર્ગ સેવાનો, અગમ છે ધર્મ સેવાનો,
મધુરો મત્ર એ માન્યો, જપીશુ સર્વદા સેવા
હૃદયમા ઐક્યવન સાધી, અમારૂં કાર્ય કરવાના
દુખીના કષ્ટ હરવાના, કરી નિષ્કામથી સેવા.
હૃદય સહૃદયની સહિત, સમર્પા દીધી પરહિતમા,
નિરવર છે પ્રજુ ! ચિત્તમા, વધારો વિશ્વની સેવા.

સ્થાનિક કાર્યવાહકો.

સેક્રેટરીની સુટણી કરવામાં આવી હતી તેમા સર્વાનુમતે યા. નાયુમાઇ ગોળીદળને સુટવામાં આવ્યા હતા.

૧ શા નાયુમાઇ ગોલીદળ	સેક્રેટરી
૨ શા પુલયદ લાલયદ	મેમ્બરો
૩ શા રામયદ બીખાળ	
૪ શા લક્ષુમાઇ રામયદ	
૫ શા વખતયદ કેશરાળ	
૬ શા. મનવાલ દુલમળ	ખાલનચી

જેન મિત્રમંડળ—અમલસાહ.

જીના સભાસદોને વિનતિ.

અમારિના તથા ગયા વરસના સભાસદોમાં જેની પાસે લવાજમના પૈમા હજુ બાકી છે તે હજુ મોકલી આપ્યા નથી માટે મોકલી આપવા જીના સભાસદો પાસે બાકી છે તેજાને ખાતે રૂ. ૫-૦-૦ ઉપારવામાં આવેલું છે. આજી વરસના સભાસદના રૂપીયા પાંચ મોકલી આપવા મેહેરવાની કરશો.

શ્રી જેન મિત્રમંડળ—અમલસાહ

મદદ કરો! મદદ કરો!!

તમારા દાનનાં ઝરણો, વહે છે માર્ગે અવળે તે,
કમી કરવા બદલ ખીળ, નવા દુખો ઉભરે તે,
હવે તે દાનનાં ઝરણો, અતુકુળ ક્ષેત્રમાં વાળો
જમાનો જેમ બદલાયો, સુધારો દાનનો ધારો

જૈનજ્ઞાતિની ગરીબ હાલત જોઈને તમારું હૃદય કંપી ઉઠતું
હોય, તમારાં આશાસર્યા બાળકોનું જીવન અજ્ઞાનતામાં
પટકાઈ મરતું જોઈ તમારું હૃદય બળતું હોય

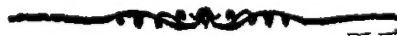
તો

કોષપણ ધર્માદા કાઢેલી રકમ અર્પણ વખતે, પુણ્ય દાન કે ધર્મ
કરતી વખતે, પિતા કે વડીલના સ્મરણ ચિન્હ તરીકે, લગ્ન ખુશા-
લીના પ્રસંગે જીવ રકમ પણ જૈનમિત્ર મહાળના દુકાન મોકલવા
ચુકરો નહીં.

ફરેક દાનનો સ્વીકાર થાય છે જ્ઞાતિમાં કેળવણી પ્રત્યા-
રના અંગે તેમજ યથાશક્તિ નિરાધાર કુટુંબોની મદદ
કરવામાં બધી રકમ વપરાય છે.

આજેનાં રોજ —

સેટેલરી, જૈનમિત્રમહાળ—અમલસાદ

શ્રી જૈન મિત્રમંડળ—અમલસાડ.

મંડળના ફંડો અને ઉદ્દેશો

મંડળના મેમ્બર ફંડમાં—આ ફંડમાં આવેલી રકમમાંથી મંડળને નિભાવવામાં આવે છે અને મેમ્બર ચાર દરેક બધુઓની મંડળના કાર્યો અલાવવામાં તેમની સલાહ લેવામાં આવે છે.

જૈન કેળવણી મંડળ ફંડમાં—આ ફંડમાંથી જૈન બાળકો બાળકીઓને સ્કોલરશીપ, પુસ્તકો, અને કેળવણીના તમામ કાર્યોમાં મદદ કરવામાં આવે છે.

જૈન નિરાશ્રીત ફંડમાં—આ ફંડમાંથી તદ્દન અપમ અને અરોગ તથા વયોવૃદ્ધ જૈન બાળકોને તથા નિભાવ અલાવવા માટે મદદ કરવામાં આવે છે.

ઉપરના ફંડોમાં

આપવા

